

Det er i og for sig ikke dette Spørgsmaal, hvorpaa det kommer an. Jeg synes, at hvis man maa erkende, at der er ekstraordinær Nød til Stede — og det har det ærede Medlem ikke voyet at bestride, men han synes heller ikke fuldtud at ville erkende det — maa de Data, jeg har anført i saa Henseende, tale tilstrækkelig tydeligt, og jeg er ganske overbevist om, at en Undersøgelse af dette Forhold paa den Maade, Staten maatte være i Stand til at gøre det, ogsaa vil give det samme Resultat. Jeg synes derfor ikke, at det er rigtigt, at give sig til at diskutere med fine Distinktioner om, hvem det er, man skal hjælpe, og hvem det er uregtigt at hjælpe. Det, der for mig maatte have Interesse i denne Sag og for alle dem, der ere interesserede i dette Spørgsmaal, er, hvorledes stiller Regeringen og Regeringens Tilhængere i dette Ting sig til den Tanke at komme de arbejdsløse til Hjælp, og der sagde det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds, at det ikke var nogen fremkommelig Vej, her var stillet i Forslag. Det gik ikke an saaledes at udbetale Penge til Kommunerne, uden Kontrol og navnlig ikke uden den Kontrol, der laa i, at de selv ydede Bidrag. Jeg vil dog her gøre opmærksom paa, at der i Forslaget om Foranstaltninger i Anledning af Arbejdsløsheden netop er forudsat, at der skal være nogen Kontrrol, og den ligger i, at de fattiges Kasser skulle ansøge Ministeriet om at faa Understøttelse, fordi der hersker Nød i deres Virksomhedskredse i Anledning af Arbejdsløsheden. Ministeren vil saa rimeligvis forlange, at de skulle give ham nogle Data for, at der hersker saadan Nød. Det er dog af den Slags Spørgsmaal, man fra Ministeriets Side ikke er ukendt med ved andre Lejligheder at kræve besvaret, og deri er der ikke noget unaturligt. Jeg fik ikke noget aldeles bestemt Indtryk af det ærede Medlem, idet han sluttede med at sige, at man bør nøje undersøge, hvad der kan gøres, og at der maa tages Hensyn til, hvad der er rimeligt og forsvarligt. Jeg har allerede sagt, at jeg synes, at det, der kræves af Staten i det foreliggende Tilfælde, er baade rimeligt og forsvarligt. Om man mener, at det vilde være rigtigt fra Statens Side at paalægge Kommunerne, at de ogsaa som en Betingelse skulde yde et Bidrag, er et andet Spørgsmaal, et Spørgsmaal, som før har været fremme, og som vi ikke have taget med af de Grunde, jeg har nævnt og ikke i dette Øjeblik skal vende tilbage til.

Den højtærede fungerende Indenrigs-

minister kom jo noget mere ind paa Forslagets Enkeltheder og i det hele paa begge de Forslag, der ligge for til Behandling. Den højtærede Minister sagde, at det første Forslag om Bidrag til Understøttelseskasser for arbejdsløse var meget ensidigt affattet. Man havde fra Forslagsstillernes Side ikke noget Hjertelag for dem, der stode uden for Organisationerne. Ja, der er kun det at sige dertil, hvad der i Øjeblikket falder naturligt, at naar Forslagsstillerne mangle dette Hjertelag, og den højtærede Minister har Hjertelaget, vil det fra hans Side være rigtigt at stille Forslag om, at Forslaget udvides saaledes, at det ogsaa kommer andre til gode end dem, der staa i Foreningerne. Jeg har ved en tidligere Lejlighed her haft Adgang til at gøre Rede for, hvorfor man er gaaet den Vej i sit Forslag, nemlig fordi det netop har vist sig, at andre Veje, man har prøvet, have været ufremkommelige. Man har altid været tilbøjelig til fra Regeringens Side at holde paa, at der kun maa ydes Hjælp til Selvhjælp. Derfor sagde vi: Ja vel, vi acceptere denne Tanke, da de andre Veje ere ufremkommelige i Øjeblikket, og fremsatte dette Forslag. Nu siger man, at det viser vor Mangel paa Hjertelag. Ja, saadan kan man naturligvis ræsonnere, men jeg synes ikke, at man har stor Ret til at gøre det, og navnlig synes jeg ikke, man har Ret dertil, naar man har et andet Forhold at henvise til, hvor man har accepteret denne Tanke, nemlig Loven om statsanerkendte Sygekasser. Ogsaa der yder man kun Understøttelse til Medlemmerne, men ikke til dem, som paa Grund af manglende Evne eller andre Grunde staa uden for Sygekasserne. Der har man altsaa i sin Tid manglet og mangler vedblivende Hjerte for dem, der ikke ere Medlemmer af Sygekasserne. Den ærede Minister sagde saa endvidere, at Forslaget er ensidigt, fordi det gik ud paa at yde Bidrag til Fagforeningerne, og Fagforeningerne dreve jo en ensidig Politik. Fagforeningerne bestaa for en meget stor Del af Socialdemokrater, det tilstaar jeg, men der er heller ikke faa Venstremænd, maaske adskillige Tusinder, i Fagforeningerne, ligesom jeg ogsaa kender adskillige Højremænd, der ere Medlemmer af Fagforeningerne. Ganske vist er det vel ikke mange Arbejdere mere, der slutte sig til Højre, og der er heller ikke saa mange Arbejdere, der slutte sig til Venstre, da de efterhaanden mere og mere slutte sig til Socialdemokratiet. Men Fagforeningerne som saadanne ere ikke politiske Organisa-